

2 VERKLIGHETSPROBLEMEN, DEL TVÅ

2.1 Inledning

¹I ”Verklighetsproblemen, del ett” redogöres för tillvarons tre aspekter. Däri lämnas bl.a. några väsentliga fakta beträffande kosmos’ materiella struktur, kosmiska totalmedvetenheten, urvarats dynamiska energi och kosmiska organisationen.

²I denna del lämnas ytterligare några fakta för vidgade perspektiv på dessa tillvarons tre aspekter. En del upprepningar från första delen ha ansetts lämpliga för tydlighets vinnande.

³Med dessa två delar har försök gjorts att redovisa de fundamentalfakta som ansetts nödvändiga för att skänka mänskligheten erforderliga perspektiv på tillvaron, utan vilka desorientering är oundviklig.

⁴En grund har lagts för framtidens världsåskådning, för första gången begreppsmässigt exakt (som den måste vara för mentalister), befriad från symbolismens oklarhet.

2.2 TILLVARONS MATERIEASPEKT

¹Vår kosmos, ett av otaliga klot i urmaterien, består av uratomer. Dessa ha formats till 48 alltmer sammansatta slag av atomer, varje lägre slag innehållande allt fler uratomer. Dessa 49 olika atomslag bilda 49 kosmiska världar av allt större täthetsgrad. På grund av denna materiens sammansättning kunna alla högre världar genomtränga alla lägre. Samtliga 49 atomvärldarna intaga samma rum i kosmos och utfylla det kosmiska klotet.

²De 49 atomvärldarna äro indelade i sju serier om sju världar i varje serie. Sjuindelningen beror på att tillvarons tre aspekter kunnat kombineras på följande sju olika sätt.

³Tablån underlättar analys av materiens sammansättning, aspekternas relationer, de sju typerna och departementen.

1	1	2	3
2	1	2	3
3	1	2	3
4	1	2	3
5	1	2	3
6	1	2	3
7	1	2	3

1 = viljeaspekten (rörelseaspekten)
2 = medvetenhetsaspekten
3 = materieaspekten

⁴De kosmiska världarna utbyggs ”uppifrån”. Kosmos, från början av oansenligt omfång, växer oavbrutet, tills gränsen nåtts för de 49 kosmiska dimensionernas kapacitet. Först formas de sju högsta världarna. Dessa ligger till grund för allt i kosmos. De utgör den kosmiska grundritningen, mönstret för upprepade sjuindelningen av atomvärldar. De lägre sjuserierna äro alltså nerdimensionerade kopior av de närmast högre. Denna nerdimensionering är en följd av ökade uratomtäteten och blir särskilt märkbar ifråga om medvetenhets- och rörelseaspekterna.

⁵Detta kopieringssystem medför att de sju sjuserierna förhålla sig analogt till varandra och att man därför i lägre världar kan i åtskilliga avseenden draga åtminstone intressanta analogier beträffande högre världar.

⁶Principen för analog sammansättning medför att motsvarande världar i sjuserien uppvisa största möjliga överensstämmelse beträffande alla tre aspekterna. Det karakteristiska för värld 1 går alltså igen i världarna 8, 15, 22, 29, 36 och 43. Det särartade för värld 7 återfinns (frånsett givetvis alla ofrånkomliga modifieringar) i världarna 14, 21, 28, 35, 42 och 49. Motsvarande gäller för övriga världar i serien.

⁷Sjuserien kosmiska världar bildar lika många kosmiska naturriken, gudomsriken, som det finns serier. Högsta eller sjunde riket utgöres av världarna 1–7, lägsta eller första av världarna 43–49.

⁸Den individ, som i värld 43 genom eget arbete förvärvat medvetenhet i värld 42 (alltså blivit ett 42-jag), säges ha inträtt i andra ”gudomsriket”.

⁹Kosmos har utbyggt av en kollektivitet monader, som förvärvat medvetenhet i en kosmos och själva arbetat sig upp genom alla dess 49 världar. De vilja i sin tur väcka i urmaterien omedvetna uratomerna till medvetenhet och möjliggöra för dem att förvärva allvetenhet och allmakt i kosmos.

¹⁰I vår kosmos ha redan samtliga sju kosmiska naturrikens 49 atomvärldar blivit fyllda med individer, vilka utgöra en med varje högre värld alltmera vidgad kollektivmedvetenhet.

2.3 TILLVARONS MEDVETENHETSASPEKT

¹I det följande lämnas några fakta angående:

kollektivmedvetenheten
de sju fundamentala medvetenhetstyperna
planethierarkiens sju departement
mänskliga medvetenhetstyperna
några esoteriska psykologiens problem
telepatien

2.4 Kollektivmedvetenheten

¹Det väsentligaste för förståelsen av tillvarons medvetenhetsaspekt är insikten om att det finns endast en enda medvetenhet i kosmos, den kosmiska totalmedvetenheten, i vilken varje monad har omistlig del. Denna medvetenhet är en sammansmältning av medvetenheten hos samtliga monader i kosmos.

²Därför följer att all medvetenhet till sin natur är både individuell och kollektiv. Kollektiva medvetenheten är den primära och gemensamma. Individuella jagmedvetenheten måste individen själv förvärva genom allt högre naturriken, vilket är möjligt just på grund av delaktigheten i kollektivmedvetenheten.

³Varje materieaggregat i kosmos från atom till planetvärld, solsystem eller kosmisk värld är ytterst sammansatt av uratomer. Varje aggregat har en kollektivmedvetenhet.

⁴De sju atomvärldarna i solsystemet utgöra sju huvudslag av kollektiv världsmedvetenhet. De sex molekylarvärldarna inom varje atomslag bilda sex undergrupper av kollektivmedvetenhet

inom varje huvudslag. Att uppräknat alla slag av kollektivmedvetenhet är praktiskt taget ogörligt. Allt som kan bilda en kollektivmedvetenhet på grund av något slags samhörighet, utgör automatiskt en sådan.

⁵I aggregatet ingående monader kunna befinna sig, och befinna sig också i regel, på olika medvetenhetsnivåer med högst olika förmåga att deltaga i kollektivmedvetenheten. Ofta tillhör de i aggregatet ingående monaderna olika naturriken. Ofta finns i aggregatet en monad, som är långt före de övriga i medvetenhetsutveckling och då med viss rätt kan betrakta aggregatet som sitt hölje.

⁶Kosmiska totalmedvetenheten motsvarar de gamles ”universums själ” eller ”gud immanent”. Somliga orda om ”själens uppgående i världssjäl”. Man kan icke uppgå i något, varav man redan utgör en del. När jaget nått högsta kosmiska värld, har det avverkat över femtio olika allt högre slags materiehöljen med motsvarande medvetenheter. ”Gud immanent” anger att varje monad är en potentiell gud, en gud i vardande (för övrigt delaktig i kosmiska ”gudomligheten”). ”Gud transcendent” är alla högre övermänniska riken, vilka samarbeta för evolutionen. Vad ”personlig gud” beträffar, hävdar planethierarkien med skärpa, att samtliga i högre riken betacka sig för dylik karikatyr. Det är judendomen, som infört monoteismen i religionen med antropomorfism som oundvikligt resultat.

2.5 De sju fundamentala typerna

¹Införseln av monaderna till kosmos från kaos sker via någon av de sju högsta kosmiska världarna. Detta sätter från början en viss prägel på dem, så att man kan indela dem i sju typer.

²De tre första typerna i sjuserien äro de mest markerade uttrycken för de tre aspekterna. Första typen är extrema krafttypen (rörelseaspekten), andra typen representerar medvetenhetsaspekten och tredje materiaspekten. De fyra övriga äro differentieringar av de tre första i mera sammansatt materia.

³Typerna 1, 3, 5, 7 äro snarast uttryck för tillvarons objektiva sida, 2, 4, 6 för den subjektiva.

⁴Med varje lägre kosmiskt rike (sjuserie av atomvärldar) undergå typerna de modifikationer som betingas av den materiella sammansättningen. Typerna te sig alltså olika i olika världar. Framför allt är skillnaden stor mellan typerna i atom- och molekylvärldar, även om något karakteristiskt av ursprungstyperna finns kvar.

⁵Frågan är därför, om icke lämpligaste indelningen av de kosmiska världarna genomfördes efter principen för analog sjudelning, så att världarna 1–7 betecknades med 11–17, världarna 8–14 med 21–27, världarna 15–21 med 31–37 etc. och världarna 43–49 med 71–77. Värld och departement skulle då sammanfalla, så att man alltid visste de olika världarnas departementstillhörighet.

⁶I största allmänhet kan sägas, att typerna äro bestämda av de tre aspekternas möjlighet att göra sig gällande i olika slag av materia. Varje atomslag ger lättast uttryck för någon viss av de tre aspekterna. Detta medför att varje atomslag ger möjlighet att särskilt utveckla vissa slags egenskaper och förmågor.

⁷Monaderna äro visserligen från början av en viss typ. Men under evolutionens gång får individen tillfällen att i sina olika höljen förvärva samtliga typers egenskaper i och för erforderlig allsidighet. Han får också tillfälle att själv avgöra, vilken typ han slutgiltigt föredrar att representera. Innan dess har han i kosmos fått identifiera sin medvetenhet med hithörande världars olika slag av kollektiv typmedvetenhet.

⁸Typindelningen verkar genomgripande på många sätt och i otaliga slags kombinationer. Egendomligt kan verka, att varje solsystem, varje planet, varje aggregat ger särskilt uttryck för någon av de sju typerna. Varje individ tillhör någon, varje människans hölje kan vara av olika typ.

⁹Även egenarten gör sig gällande, så att varje individ trots typen är något unikt, vilket bidrar till ökad förståelse och gör kosmiska enheten fulltonigare.

2.6 Planethierarkiens sju departement

¹De sju lägsta atomvärldarna (43–49) utgöra lägsta eller första kosmiska riket. Inom vårt solsystem tillhöra de solsystemregeringen, inom vår planet utgöra de planetregeringens kollektivmedvetenhet.

²Vår planethierarki (icke regering) är indelad i sju departement. Inom varje departement finnas fyra grader, bestående av 43-jag, 44-jag, 45-jag och 46-jag.

³De individer, som senast övergått från fjärde till femte naturriket, äro 46-jag. De utgöra tillsammans med 45-jagen det femte naturriket. De två högsta jagen inom planeten (43- och 44-jagen) bilda sjätte naturriket, även kallat lägsta gudomsriket.

⁴Det är planethierarkiens uppgift att övervaka evolutionen inom de fyra lägsta naturrikena.

⁵De sju departementen inom planeten äro kopior av solsystemets sju departement och i viss mån även kopior av de sju genomgående typerna i de kosmiska rikena. Man har gjort många försök att beskriva eller förklara dessa typer. Dessa försök ha givetvis varit förfelade och endast medfört att det hela idiotiserats.

⁶Den lämpligaste beteckningen vore den matematiska, alltså: första till sjunde departementet.

⁷I anslutning till de sju lägsta atomvärldarna (43–49) kunde man försöks- och analogivis beteckna dem såsom:

- 1sta manifestalisten, dynamikern
- 2dra submanifestalisten, all-enaren
- 3dje superessentialisten, all-vetaren
- 4de essentialisten, harmonikern
- 5te mentalisten, teknikern
- 6te emotionalisten, förenaren
- 7de fysikalisten, organisatören

⁸Dessa beteckningar äro endast antydningar. Alla försök till analogi med mänskliga egenskaper eller förmågor äro totalt misslyckade och ha endast resulterat i en massa vidskepelser, typiska för den obotliga mänskliga förmäthenheten, som tror sig kunna bedöma allt.

⁹Man har ifråga om 2dra typen talat om ”gudomlig kärlek”. Ett dylikt (trots allt) alltför mänskligt begrepp kan endast vara missvisande ifråga om den som ingått i planetens gemensamhetsmedvetenhet och upplever sin oskiljbara enhet med allt.

¹⁰Första departementet representerar rörelseaspekten (viljan, energierna), andra departementet medvetenhetsaspekten och tredje departementet materieaspekten. De fyra övriga äro ändamålsenliga modifikationer av de tre.

¹¹I de ”udda” departementen 1, 3, 5, 7 och i de ”udda” världarna 43, 45, 47, 49 är medvetenheten mera objektiv och extravert, i de ”jämna” departementen 2, 4, 6 och i världarna 44, 46, 48 mera subjektiv och introvert.

¹²De departementsenergierna, som göra sig bäst gällande i människans höljesmedvetenheter, äro:

- 1, 4, 5 i mentalmedvetenheten
- 2, 6 i emotionalmedvetenheten
- 3, 7 i fysiska medvetenheten

2.7 Mänskliga medvetenhetstyperna

¹De sju planetariska typerna förekomma endast i planethierarkiens världar (43–46).

²Renodlade mänskliga typerna finnas icke i människoriket på dess nuvarande utvecklingsstadium. De komma till synes först i sista eller sjunde rotrasen.

³I varje fall är det vanskligt att förklara även dessa typer. Försök äro endast ägnade att ge den

allt idiotiserande mänskliga fantasien nytt stoff till utsvävningar. Man har kallat de renodlade typerna för huvudtyper och de verkligen förekommande för undertyper.

⁴Människans fem höljen kunna tillhöra fem olika departement. Inkarnationshöljerna växla i regel departement i varje nytt liv, så att individen ständigt växlar ”typ”. Han kan ha något av alla fem typerna.

⁵Mannen verkar kvinnlig, om han just avslutat en lång serie kvinnliga inkarnationer, kvinnan manlig efter en lång serie mansinkarnationer.

⁶Hos mannen äro organismen och emotionalhöljet positiva, eterhöljet och mentalhöljet negativa; hos kvinnan tvärtom organismen och emotionalhöljet negativa, eterhöljet och mentalhöljet positiva. Detta förklarar varför kvinnan lättare uthärdar smärtor och är mentalt säkrare, varför mannen är emotionellt aggressiv etc.

⁷Endast 46-jag kunna avgöra till vilka departement de fem olika höljen äro. Det är alltså meningslöst att spekulera över till vilken typ individen hör.

⁸För att emellertid ge en antydning om de sju mänskliga typerna må, under åkallande av redan angivna reservationer, följande försök göras att påpeka något visst karakteristiskt för de sju typerna.

⁹Första typen utmärkes av en stark s.k. vilja, som gör individen lämplig som ledare, verklig och allmänt erkänd såsom sådan. Den typen går ofta och utan hänsyn till följderna och andras omdömen med ”egna vågor genom havet”.

¹⁰Andra typen är vishetstypen i besittning av kunskap, insikt och förståelse. Han är den borne läraren, vill och förmår förena olika mot varandra stridande uppfattningar och individer etc.

¹¹Tredje typen är tänkaren, filosofen, matematikern (ofta opraktiske teoretikern), som undersöker allt från alla sidor etc.

¹²Fjärde typen är den harmoni i allt eftersträvande formgivaren, arkitekten, stadsplaneraren, artistiske konstruktören etc. med utpräglat sinne för form och färg.

¹³Femte typen är vetenskapsmannen, forskaren med detaljsinne, upptäckaren, uppfinnaren etc. Intressant är att även de som gå 6-4-2-vägen under en serie inkarnationer måste ha 5te departementet i sitt lägre kausalhölje (den del som inkarnerar).

¹⁴Sjätte typen är känslöbetonade fantasimänniskan inom religion, litteratur etc. med drag av fanatism och utpräglad sympati-antipati.

¹⁵Sjunde typen är ordningsmänniskan med utpräglat sinne för allt som tillhör procedur, ceremoni, ritual etc. ”Ritualens” symboliska betydelse såsom stöd för de olika momenten i materieförningsprocessen förblir esoterisk.

¹⁶De mänskliga typerna äro snarast exempel på reaktionssätt såsom resultat av permanent påverkan av vissa fixerade slag av energier (vibrationer).

¹⁷I vad mån typerna komma till uttryck, beror till stor del på bl.a. uppnådd utvecklingsnivå, procenttalet av redan förut förvärvade latent, mer eller mindre lätt uppväckta, egenskaper och förmågor.

¹⁸Uniformitet är utesluten. Allt i tillvaron är individuellt och unikt och, när enhetsmedvetenhet förvärvat, ett alltid välkommet bidrag till ökad fulltonighet i kosmiska harmonien.

2.8 Några problem för framtida psykologien

¹Medvetenheten är en kosmisk ocean. Mänsklig psykologi har möjlighet att utforska de tre lägsta av dess 49 olika skikt. De övriga tillhöra människans övermedvetenhet. Med denna minimala delaktighet i tillvarons medvetenhetsaspekt saknas givetvis också förutsättningen att bedöma medvetenhetens egentliga natur.

²Detsamma kan sägas om människans möjlighet att konstruera ett tanke-system i överensstämmelse med verkligheten, ett system som gör det möjligt att förklara tillvarons tre aspekter, tillvarons mening och mål, naturskeendets orsaker etc.

³Vi få till skänks alla de fakta vi behöva för nödvändig orientering i världs- och livshänseende. Men det blir vår sak att sätta dessa fakta i deras riktiga sammanhang.

⁴I psykologiskt hänseende ha vi att emotse allt fler fakta om:

de mänskliga medvetenhetstyperna
de mänskliga utvecklingsstadierna
medvetenheten i de olika molekylarslagen
medvetenheten i människans fem olika slags materiehöljen
hur vi ska förvärva aktivitetsförmåga i höljenas olika centra
hur vi ska kunna förvärva allt högre slags förstånd (objektiv medvetenhet i våra högre höljen)

⁵Psykologerna borde söka utreda, varpå det beror att ”goda föresatser” verka raka motsatsen, klargöra att människans olika slag av medvetenhet ha sitt säte i olika materiehöljen, att spänning ofta råder mellan dessa olika höljen, att undermedvetenheten i kamp med dagsmedvetenheten nästan alltid segrar.

⁶En viktig sak för alla slags forskare är insikten om alltings egenart. Varje uratom (monad) är någonting unikt. Varje förening av monader av vad slag det vara månne är någonting unikt. Varje förändring (beroende på aggregatets ständiga utbyte av atomer) är unik.

⁷Det gemensamma i allt är beträffande materieaspekten konstantrelationerna (lagarna) och med avseende på medvetenhetsaspekten den sig alltmera vidgande kollektivmedvetenheten.

2.9 Telepati

¹Naturligtvis förneka och förlöjliga våra väldiga, vetenskapligt utbildade psykologer allt sådant som telepati. Det ligger nämligen över deras förmåga att konstatera.

²Av människans fem höljen, organismen (hjärna och nervsystem), fysisk-eteriska, emotionala, mentala och kausala höljena, tjänstgöra fyra (icke organismen) såsom levande mottagningsapparater. De bestå nämligen av elementalmateria med passiv medvetenhet. De sakna möjlighet till egenaktivitet men äro oöverträffligt känsliga för alla slags vibrationer, fulländade robotar.

³Hur mycket av dessa vibrationer människan kan uppfatta, beror på hennes utvecklingsnivå. Hur mycket hon i själva verket uppfattar av det hon skulle kunna, beror på hennes förmåga av uppmärksamhet och förmåga av samtidig uppmärksamhet i alla fyra höljena.

⁴Alla vibrationer, som ligga över nivån, gå nästan alltid spårlöst förbi. Det tillhör hennes övermedvetna, och om det är hon aningslös.

⁵Man kan indela människans emotionala och mentala medvetenhetsyttringar i två grupper: egenaktivitet och robotaktivitet (inklusive ”vanetänkande”: automatiserade, ursprungligen egna känslö- och tankeassociationer).

⁶Hos de flesta är över 80 procent av deras medvetenhetsaktivitet emotional och mental robotaktivitet.

⁷De vibrationer som robotarna uppta äro till största delen reproducerade vibrationer av vad andra känt och tänkt, som människan upptar och genom sin uppmärksamhet förstärkt återutsänder i emotional- och mentalvärldarna.

⁸Det individen uppfattar är i regel och i största allmänhet vad som berör hans vetenskapsområden och hans intressen, vad han nyligen hört eller läst etc. Det andra går spårlöst förbi.

⁹Det mänskliga tänkandet är i stort sett ett masstänkande: grupp-, klan-, klass-, nationstänkande, som människan aningslöst deltar i, när hon tror att hon tänker ”självständigt”, omedveten om varifrån alltsammans kommer.

¹⁰Lichtenberg hade en glimt av denna idé, när han (på 1700-talet) skrev: ”Man borde icke säga, jag tänker, utan i stället, det tänker i mig.” Det är betecknande, att ännu efter 200 år man icke

kunnat inse det riktiga häri.

¹¹Vetenskapsmännen ha utfört ett oerhört arbete. Den saken skall villigt erkännas. Så mycket mera bedrövlig är deras alltjämt dogmatiska inställning, som försvårar och rent otroligt hämmar forskningen. Tro de verkligen, att de utforskat allt, att inga nya revolutionerande upptäckter återstå? Då kan esoterikern tala om, att sådana vänta dem ännu i många tusen år. Liksom vetenskapsmännen le åt dem för hundra år sedan, så komma de om hundra år att förundra sig över den till enfald gränsande bristen på förståelse för esoterikens fakta. Men så stort är motståndet, så förvillad är mänskligheten av otalet ideologier inom teologi, filosofi och vetenskap, att över en miljon nu levande esoteriker (bland dem framstående vetenskapsmän) tvingas behålla sitt vetande för sig själva.

¹²Telepatien förklaras enklast med det faktum, att all medvetenhet är kollektiv och gemensam för alla i den mån förmåga förvärvats att uppfatta. Vi ha alla delaktighet i kollektivmedvetenheten.

2.10 TILLVARONS RÖRELSEASPEKT

¹I det följande lämnas några fakta om:

manifestationsprocessen
de sju fundamentalenergierna
solsystem- och planetenergierna
”ideer styra världen”

2.11 Manifestationsprocessen

¹För den stora manifestationsprocessen, genom vilken kosmos med allt dess innehåll kommer till, har utförligare redogjorts i *De vises sten* av Laurency.

²De stora huvudprocesserna kunna indelas i:

involverings- och evolveringsprocessen
involution- och evolutionsprocessen
expansionsprocessen

³I involveringsprocessen införs de omedvetna uratomerna (monaderna) från kaos och involveras till allt mera sammansatt materia, till kosmiska materievärldar samt solsystem och planeter.

⁴I involutions- och evolutionsprocesserna väckas de omedvetna monaderna till medvetenhet, varefter deras medvetenhetsutveckling fortsätter i allt högre naturriken.

⁵I expansionsprocessen vidgas individualmedvetenheten till allt mera omfattande kollektivmedvetenhet, tills målet för alla monader nåtts: den gemensamma kosmiska totalmedvetenheten.

⁶De sju högsta kosmiska världarna (1–7) utgöra grunden till allt i kosmos. De utgöras av monader, som i annan kosmos genomgått manifestationsprocessen, lärt sig handha dynamis (urmateriens evigt blindas allmakt, all krafts källa) och nu i sin tur utbygga kosmos och dirigera manifestationsprocessen.

⁷Från dessa sju världar utgå alla de materieenergi som forma materien och världarna och göra kosmos till ett levande helt, stätt i ständig förändring.

⁸Till grund för hela manifestationsprocessen ligger en i stora drag skisserad plan, i vilken slutmålet (alla deltagande monaders allvetenhet) är det enda fastställda. Processen är i sitt förlopp mer eller mindre beroende av samtliga monaders medverkan. De kunna visserligen icke hindra processens genomförande men äga möjlighet genom tröghet eller motstånd att fördröja den.

⁹Allt skeende, alla naturprocesser, materiens formande, förändring och upplösning, ha i sista hand sitt ursprung i de sju högsta kosmiska världarna. De utgöra alltså grunden för tillvarons rörelseaspekt.

¹⁰Dessa ursprungsenergi förmedlas till solsystemen genom de fem mellanliggande kosmiska expansionsrikena (de fem sjuserierna från värld 8 till 42), varvid närmast högre omformar och nerdimensionerar materieenergierna för vidare befordran till närmast lägre.

¹¹Beträffande tillvarons tre aspekter framgår av vad hittills sagts följande:

¹²De tre aspekternas relativa betydelse för varandra undergår en ständig förskjutning i manifestationsprocessen. I de lägre naturrikena förefaller materieaspekten att vara den enda. Med varje högre rike får medvetenhetsaspekten allt större betydelse, så stor att materieaspekten (som ju förblir oförlorbara underlaget) synes medvetenheten fullständigt betydelselös. Men eftersom med varje högre slag av atommedvetenhet dynamis' blinda allmakt allt tydligare manifesterar sig, blir till slut rörelseaspekten (även kallad viljeaspekten) den allt dominerande.

¹³Dynamis verkar oinskränkt i kaos och kan såsom blind kraft endast verka kaos. Dirigerad av allvetenheten och allvisheten verkar den fullkomliga ändamålsenligheten, baserad på kunskapen om materieaspektens konstantrelationer. Den gör universum till ett perpetuum mobile och gör att högre materia kan verka såsom energi på lägre materia.

2.12 De sju fundamentalenergierna

¹Såsom redan påpekats, äro de materieenergi, som utströmma från de sju högsta kosmiska världarna, källan till alla energier i kosmos. Urkraften är visserligen dynamis. Men ursprungliga materiematerialet till energierna är uratomer. Alla energier äro materiella.

²De sju fundamentalenergierna äro olika uttryck för den egenart som gör att de, enligt minsta motståndets lag, följa den numeriska principen i sjuserien (t.ex. sjunde sjuserien genom världarna 7, 14, 21 etc.).

³De sju fundamentalenergierna sammansättas alltmer och nerdimensioneras med varje lägre kosmiskt rike, tills de nå lägsta riket (43–49), solsystemens sfärer, och där tillgodogöras av solsystemregeringarna.

⁴De kosmiska energierna äro i oavbruten verksamhet. Men i solsystemen ökas och minskas deras aktivitet efter en för hithörande materieprocesser ofrånkomlig periodicitet (s.k. periodicitetens lag), vars rytm växlar med varje värld, varje materielag, alla slag av materiehöljen.

⁵Det är denna periodicitetens lag, som gör att allting inom solsystemen och i systemens förhållande till varandra förlöper i matematiskt fastställbara, regelbundet återkommande tidsperioder eller cykler.

⁶Livsbalansen, balansen i materiesammansättning och materieenergi, kräver en ständig växling av de olika livsuppehållande energierna.

⁷Så t.ex. beror den s.k. livskraften i organismen på att fem olika slags energier ersätta varandra med 24 minuters mellanrum, alltså periodiskt återkommande varannan timme.

⁸De mest omfattande av dessa cykler, solsystemcyklerna, kallas eoner (4320 miljoner år).

⁹I allt skeende härskar cyklisk aktivitet. När mänsklighetens utvecklingshistoria en gång publiceras, komma de verkliga historiska epokerna också till allmänhetens kännedom. Den väntar då en överraskning: astronomerna komma med hjälp av celesta mekaniken att kunna exakt beräkna de fastställbara tidpunkterna i förflutna skeendet.

2.13 Solsystem- och planetenergierna

¹De kosmiska energier, som nå solsystemen, komma via näst lägsta kosmiska rikets sju världar (36–42).

²Solsystemen utgöra ett vittförgrenat distributionsnät av dessa energier.

³Varje solsystem genomgår tre olika utvecklingsstadier, motsvarande de tre aspekterna: materie-, medvetenhets- och rörelseaspekterna. I samtliga dessa tre fall undergår solsystemet en fullständig omstöpning.

⁴Oberoende härav genomgå planeterna inom solsystemet sju olika utvecklingsprocesser, indelade i sju aktivitets- och passivitetsperioder, kallade eoner (sanskrit: kalpaer med manvantara och pralaya).

⁵Solsystemen av högre grad förmedla de kosmiska energierna till dem av lägre grad. Vårt system är av andra graden. Energierna från andra solsystem nå planeterna via solen, vars uppgift bl.a. är att förvandla atomenergierna till molekylarenergier. Dessa sju huvudslag av molekylar-energierna kunna som alla sjuttal indelas i tre högre och fyra lägre. De tre cirkulera interplanetariskt. De fyra distribueras till planeterna, varvid även cirkulationsprincipen tillämpas, så att planeterna mottaga energier från varandra.

⁶Solsystem och planeter representera företrädesvis alltid någon av de sju kosmiska typerna, alltid på sitt egenartade sätt, emedan allt i kosmos är samtidigt typifierat och egenartat.

⁷Denna typifiering med samtidigt fortgående differentiering ner till egenarten gör att man i allt lägre riken får en kontinuerlig underavdelning av typerna, tills varje individ blir något egenartat men, samtidigt som han är något av alla typer, likväl i något aspektavseende kan sägas representera en viss huvudtyp.

⁸Energierna äro alltid typenergier med den verkan detta har på de olika typerna i de olika materielagen och medvetenhetsslagen. När en viss typaktivitet dominerar, sätter detta sin prägel på individerna och kollektiviteterna i deras egenart. Detta medför i sin tur att varje process är något egenartat och aldrig mera kan forma något exakt lika, aldrig åstadkomma något exakt lika resultat. (För att dimpa ner i historien ha vi här förklaringen till att vi ha så svårt att lära av historien, enär det typiska förlorar sig i det egenartade.) Herakleitos sökte antyda det evigt egenartade i allt med att vi aldrig två gånger kunna stiga ner i precis samma flod. Därmed smulas sönder Nietzsches fantasier om ”den eviga återvändon” till exakt detsamma. Det är en omöjlighet. Ty allt är unikt.

⁹Tilläggas bör, att alla atomer i alla materieaggregat mottaga och i sin tur avge energier.

¹⁰De utifrån kommande energierna ha sin typ och egenart. De vidare förmedlade energierna undergå alltid en viss avfärgning av egenarten hos de nya aggregat de genomströmma.

¹¹Kunskapen om vårt solsystems och vår planets relationer till andra solsystem, om utbytet av interstellära och interplanetariska energier, har en gång varit en mänsklighetens viktigaste vetenskap. Den nation, som nådde längst i hithörande insikter, var den kaldeiska för c:a 30 000 år sedan. Glädjande nog ha vi att motse, att de individer, som i Kaldeen förvärvat sådan insikt, åter ska inkarnera för att ånyo skänka mänskligheten den esoteriska ”astrologien”, därmed återupplivande den sedan länge glömda kunskapen. De komma att av planethierarkien erhålla erforderliga fakta, vilket skall väcka deras latentia kunskap till nytt liv. Detta är vad som ständigt sker och är också enligt Lagen. Vad mänskligheten kan utföra, måste den själv göra. Förlorad kunskap är mänsklighetens sak att återerinra sig.

¹²Och därmed äro vi inne på den av astronomerna såsom grövsta form av vidskepelse betraktade astrologien. Historiskt sett kan man tala om fyra slag av astrologi: den esoteriska sedan länge bortglömda, den från antiken övertagna och i mångt och mycket korrumpade (den ptolemeiska med utgångspunkt i vår planet som universums medelpunkt), medeltidens urartade och våra dagars empiriska astrologi, som statistiskt undersöker systematiskt insamlade horoskop och går den induktiva forskningsvägen. Med horoskop förstås sammanfattningen av de konstaterbara celesta relationerna till exakt angiven tidpunkt, exakt longitud och latitud på vår planet vid en viss företeelses ”födelse”. Hithörande monad (eller grupp av monader) gör därmed sitt förnyade inträde i ett för viss tid avbrutet kausalsammanhang. ”Lagen kan vänta.” Med horoskopet vinner man kunskap om vilka väsentliga energier, som starkast påverka t.ex. en

person under livstiden. Har man dessutom kännedom om individens olika höljen och kan fastställa, vilka vibrationer som komma att starkast påverka dessa, kan man därav draga en hel del viktiga slutsatser om de särartade problem individen har att brottas med. Men det betyder icke, att man kan förutsäga individens öden. Det skulle helt eliminera frihetslagen. Ingenting är i detalj förutbestämt. Den nya esoteriska astrologien kommer att definitivt avliva fatalismen och predestinationsläran.

¹³Den exoteriska astrologien är icke exakt. Den saknar ännu vetenskap om en mängd erforderliga fakta. Den kan icke ens med ledning av sina tolv zodiaktyper och sju planettyper exakt ange dessas relationer till existerande typerna. Den kan icke tyda alla horoskopets möjligheter. Den vet ingenting om horoskopet för mer än ett av individens fem höljen.

¹⁴Astrologiens öde är ett av de många exemplen på hur det går, när esoterisk kunskap råkar i oinvidgas händer. Detsamma kan sägas om hylozoiken inom filosofien och gnostiken (Christos' hemliga lära) inom kristendomen. Resultatet blir en mer eller mindre grov form av vidskepelse.

2.14 ”IDEER STYRA VÄRLDEN”

¹Vilket torde framgå av följande:

”ideer styra världen”
kosmiska ideer
hierarkiska ideer
ideerna i mänskligheten

2.15 ”Ideer styra världen”

¹Med dessa ord har den ”gudomlige” Platon ”skvallrat ur skolan” och förrått ett esoteriskt axiom. Han vågade det, emedan han insåg, att ingen skulle begripa axiomet. Och han har fått rätt.

²Förstå axiomet kan endast en esoteriker. Det torde framgå av vad som följer. Ingen exoterist har förstått ens, vad Platon menade med idé eller idévärlden. Men en otrolig mängd skarpsinnig och djupsinnig gallimatias har ödats därpå, ett bevis så gott som något på okunnighetens obotliga inbilskhet och tilltro till egen omdömesförmåga: att kunna bedöma utan vetenskap om verklighetens fakta. Sunt förnuft är mänskliga kollektivmedvetenhetens omedelbara uppfattning av verkligheten i varje värld för sig. Vi sakna logisk rätt att uttala oss om okända världar. Vi kunna icke rätt fatta dessas verklighet. De äro samtliga totalt olika i sin utformning av de tre aspekterna trots existerande analogier.

³Såsom medvetenhetsyttring hör idén till medvetenhetsaspekten. Men dess förverkligande tillhör rörelseaspekten. Vad vore allvetenheten utan allmakt?

⁴”Ideer styra världen”, ty hela manifestationsprocessen förlöper enligt kosmiska ideer.

2.16 Kosmiska ideer

¹Hela manifestationsprocessen är en fortlöpande idéprocess.

²Det finns kosmiska ideer, solsystemideer, planetariska ideer, lika många olika slag av ideer, som det finns slag av atommedvetenhet och atomvärldar i kosmos.

³Det är vår planets regering, som är förvaltare av de kosmiska ideerna rörande livets fortbestånd och utveckling i planeten och som också tillser att de lagenligt förverkligas.

⁴Det är dessa ideer, som verka naturskeendet, materiens formande, förändring och upplösning, förutsättningen för samtliga naturrikens medvetenhetsutveckling.

⁵Det är icke som fysikalisterna tro, att ändamålsenligheten i naturen är specialfall av medvetlös materias mekaniskt verkande krafter. Det är precis tvärtom: de mekaniskt verkande energierna inom solsystemen äro specialfall av de ändamålsenliga: automatiserade medvetenhetsrobotar, som

med osviklig precision utföra sitt för dem lämpade uppdrag.

⁶Planetregering och planethierarki äro ingalunda trakterade av någon personlighetskult. De klargöra, att högst utvecklade monaden i en mera permanent kollektivmedvetenhet (t.ex. planethärskaren) lämnar sin befattning för högre uppgifter, när någon utvecklats så, att denne kan övertaga funktionen.

⁷Dominant måste finnas (en eon före de närmast följande i medvetenhetsutveckling, medvetenhetsexpansion), enär slutliga avgöranden måste vara entydiga utan möjlighet till divergens.

2.17 Hierarkiska ideer

¹De kosmiska ideer rörande medvetenhetsutvecklingen, som ska förverkligas i människoriket och lägre riken, fastställas av planetregeringen och genomföras av planethierarkien. Ideal kunna godtagas eller förkastas. Men hierarkiska ideer måste förverkligas, hur lång tid detta än tar.

²Liksom mänskligheten har sin högsta värld (kausalvärlden) och därifrån kan hämta ideer, så har planethierarkien sin idévärld, planetregeringens lägsta värld.

³Planethierarkiens arbete kan avläsas i planetens historia om de fyra lägsta naturrikenas medvetenhetsutveckling, som försiggår i fysiska världen. Den historien i hela dess omfattning finns bevarad i submanifestala världens kollektivminne. ”Akasha”, som Rudolf Steiner talade så mycket om, är icke, som Steiner trodde, emotionalvärlden (48) utan submanifestala världen (44).

⁴Mänskliga individens historia finns i kausalvärldens (47) kollektivminne.

⁵Kausalvärlden, den platonska idévärlden, är planethierarkiens egendom. Den är tillgänglig för dem som förvärvat kausalmedvetenhet. Kausalideerna återge verkligheten, sådan denna kan återges i detta slag av medvetenhet. Kausalvärldens innehåll av ideer kallade indiske utformaren av rajayoga-systemet, Patanjali, för ”regnmolnet av vetbara ting”.

⁶Allt mänskligheten behöver för sin medvetenhetsutveckling får den till skänks. Den får tillfällen att i otal inkarnationer lära känna verkligheten genom egna erfarenheter. Den får vetskap om alla de fakta den behöver för sin verklighets- och livsorientering och som den ej kan själv konstatera. Den får alla möjligheter. Men vad den kan göra, måste den göra själv, själv lösa alla sina problem. Självförverkligandets lag är en kosmisk lag, gällande i alla riken.

2.18 Ideerna i mänskligheten

¹Fysikalisterna tro, att ideer äro mänskliga hjärnans subjektiva uppfattningar. Det är också i huvudsak riktigt ifråga om deras ideers verklighetshalt, ty de bestå av emotionala illusioner och mentala fiktioner.

²Emotionala illusioner äro emotionaliserade mentala föreställningar, vilka på grund av emotionala behov blivit permanenta förvissningar (dogmer, trossatser). Exempel på dylika äro samtliga politiska ideologier och religionernas dogmer.

³Till mentala fiktioner höra alla infall, hugskott, gissningar, förmodanden, antaganden etc. samt vetenskapens hypoteser och teorier, alla mentala konstruktioner utan samtliga fakta insatta i sina rätta sammanhang.

⁴Kunskap däremot är fulländat tankesystem av erforderliga fakta. Endast planethierarkien kan avgöra, om alla fakta föreligga.

⁵Mänskligheten har långt kvar, innan den lärt sig skilja på vad den vet och icke vet. Sokrates var en av de få människor som höll sig på säkra sidan. Andra bedra sig själva med sin skarpsinnighet och djupsinnighet.

⁶Betecknande är att dessa superintelligenta icke bli invigda i esoteriska kunskapsordnar och att, ifall de lyckas bli det, stanna i lägre grader. Illa därän äro också de som fabla om sin intuition eller tilltro sig kunna bedöma verklighetshalten i sina ”uppenbarelsen” eller klärvoajanta upplevelser.

⁷Ifall man icke vet, begriper, inser och förstår, så är en god portion sund skepsis den säkraste

inställningen, enligt råd av 45-jaget D.K. för att motverka lättrogenheten och blinda auktoritetstron.

⁸Ideerna kunna indelas i två huvudslag:

hierarkiska ideer

kausaltvärldens ideer

⁹De hierarkiska ideerna innefatta de fakta mänskligheten behöver för förnuftig uppfattning av verkligheten och livet, tillvarons mening och mål, allt sådant som den saknar möjlighet att själv konstatera. Dessa fakta meddelas undan för undan i den mån mänskligheten utvecklas så, att den kan rätt uppfatta dem, insätta dem i rätta sammanhang och icke missbruka dem till livets förfång och sitt eget fördärv.

¹⁰För att dessa ideer ska kunna uppfattas, måste de nerdimensioneras till det lägre mentala. De människor, som syssla med hithörande problem och äro inställda på ”rätt våglängd”, kunna uppfånga hithörande mentalmolekyler. Därpå följer en materie- och medvetenhetsprocess, som kan taga relativt lång tid, i många fall ända till femton år. Mentalidén ingår i mentalhöljets medvetenhet, ofta övermedvetenhet, ofta såsom ”aning”, blir efterhand en mentalkonception och arbetar sig därefter ner till mentalmolekylerna i hjärncellerna. Den kan nu utformas till en definition.

¹¹”Ideer styra världen” betyder för mänsklighetens del, att ideerna äro utvecklingens milstolpar, att det vi kalla historiska skeendet förlöper efter av planethierarkien nerdimensionerade kosmiska ideer. Mänskligheten skrider framåt i den mån dessa ideer kunna uppfattas såsom ideal och i sinom tid förverkligas. Att dessa ideal betraktas såsom utopier, vittnar om mänsklighetens utvecklingsstadium.

¹²Naturligtvis vidtagas även andra åtgärder. Så t.ex. få klaner på kulturstadiet inkarnera, när en ny kultur skall byggas upp, och klaner på barbarstadiet inkarnera, när de gamla till slut livsodugliga eller livsfientliga kulturerna ska slås sönder. Motsvarande process upprepas varje zodiakperiod (om c:a 2500 år).

¹³Exempel på förfuskade ideal äro såväl diktatur som demokrati och kommunism. De ha hittills alltid idiotiserats och brutaliserats. De äro olika sidor av en och samma idé och måste under historiens gång förr eller senare förverkligas i en syntes.

¹⁴Också ”energi följer tanken” är ett esoteriskt axiom, som psykologerna ännu ej kunna fatta.

Ovanstående text utgör uppsatsen *Verklighetsproblemen, del två* av Henry T. Laurency. Uppsatsen ingår i boken *Kunskapen om verkligheten*.

Första upplagan 1961, andra upplagan 1982, tredje upplagan 2011.

Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1982 och 2011.